

Τῆ 8ῃ Νοεμβρίου

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ,
καὶ τῶν λοιπῶν Ἄσωμάτων Δυνάμεων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ νη

1. **Κ** ^N υ ρι ε + ^Π ε λε ^{Δ N} ε η σον ν
ρ̣
2. **Κ** υ ρι ε + ε λε ^{Δ N} ε ε η σον β
λ
3. **Κ** υ ρι ε + ^Δ ε λε ^N ε ε η σον ρ
Δ
ρ̣
4. **Κ** υ ρι ε ε + ^Π ε λε ε ε η η σον Δ
ρ̣
5. **Κ** ^Π υ ρι ε + ^N ε λε ε ε ^{Δ N} η σον β
λ
6. **Κ** υ ρι ε + ^Δ ε λε ε ε ^N η σον ν
ρ̣
7. **Κ** ^N υ ρι ε + ε ε ^Γ ε λε ^N η σον Δ
ρ̣

8. **Κ** ^Π υ ρ ι ε + ^Ν ε ε λε η σον β
λ

9. **Κ** ^Δ υ ρ ι ε + ^Ν ε λε η σον Δ
λ

10. **Κ** ^Δ υ ρ ι ε + ^Ν ε ^Γ λε ^{Ν Π} ε η σον Γ
λ

11. **Κ** ^Ν υ ρ ι ε + ^Π ε ^{Ν Δ} λε ε η σον π
λ

12. **Κ** ^Π υ ρ ι ε + ^Ν ε ^{Δ Ν} λε ε η σον ν
λ

Υ ^Ν περ Α ^Ν γι α + ^Π Θε ο το κε + ^Δ σω ^Ν ω σον η μας ν
λ

Σ ^Ν οι ^{Δ Ν} Κυ ρ ι ε ^ν λ

^Κ
 ων χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι α ε ε

ε σπε ε ρι ι νη η ει σα κου σο ον μου

^Δ Κυ υ ρι ι ε ^Π ^Δ
δλ

^Π ^χ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου ^Δ ^π του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο νο

ο μα τι ι ι ι σου π
q

Α ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι

ι στε ^κ ^q δι ι α α βο ο λον η η η η

η σχυ υ υ υ νας ^π ^κ και δι α της Α να στα

σε ω ω ω ως σου ^κ ^q το κε ε εν τρο ον της ^Π ^σ

α μαρ τι ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας και

ε ε σω ω ω σα ας η η μας ^κ ^q εκ των πυ ^Π

λω ω ων του θα να α α α του δο ζα ζο

μεν σε μο νο γε ε νε ε ε ες

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε

ως ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι

Ο την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α

αν θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη

η ην η η η η η χθη ε φρι ι ζα αν του ου

τον οι οι α α αρ χον τε ες του Α α α α

δου και ε πηρ θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη

η η η ραι ει σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι

λευς της δο ο ο ζη ης Χρι ι ι στος λε ε

γων τοις εν δε σμοι οις ε ζε ε ε ελ θε

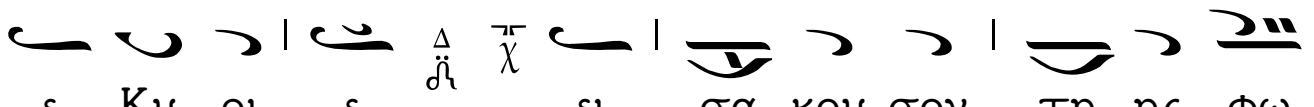
 ε ε ε τε και τοις εν τω σκοτει ανα κα

 λυ υ πτε ε σθε

Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

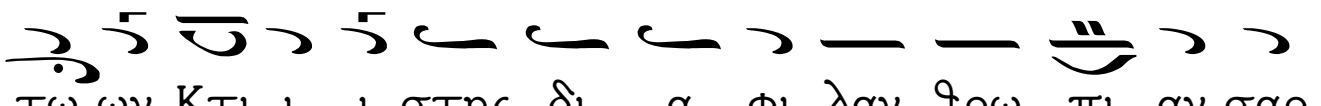
 ε Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω

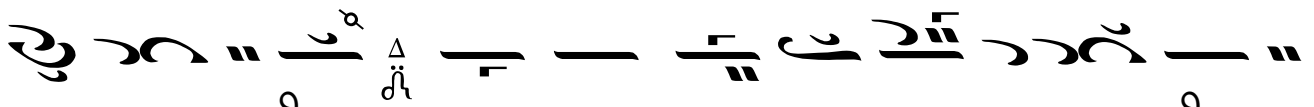
 νη η η ης μου

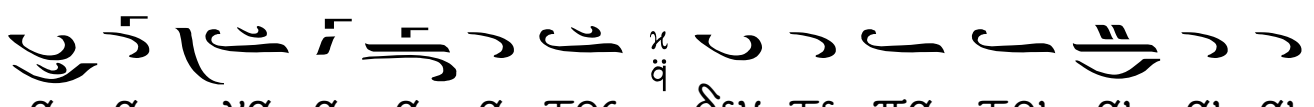
Με γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα

 τω ων Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σαρ

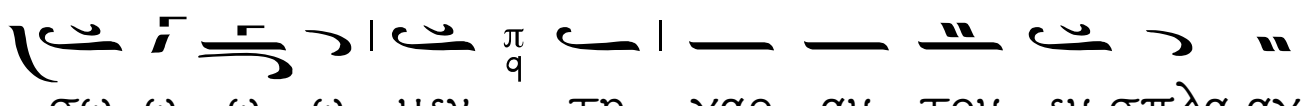
 κι πα α θων α νε ε στη ο ο α θα α

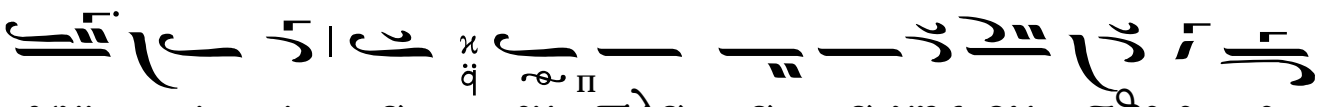
 α α να α α α τος δευ τε πα τρι αι αι αι

 των ε ε θνω ων του ου τον προ σκυ νη η η η

 σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ του ευ σπλα αγ

 χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ σθε ε ε

εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

να α θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η

κα α μεν Δ
δλ

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον

τα εις την φω νην της δε η η σε ω

ω ω ως μου π
q

Εσπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο μεν σοι

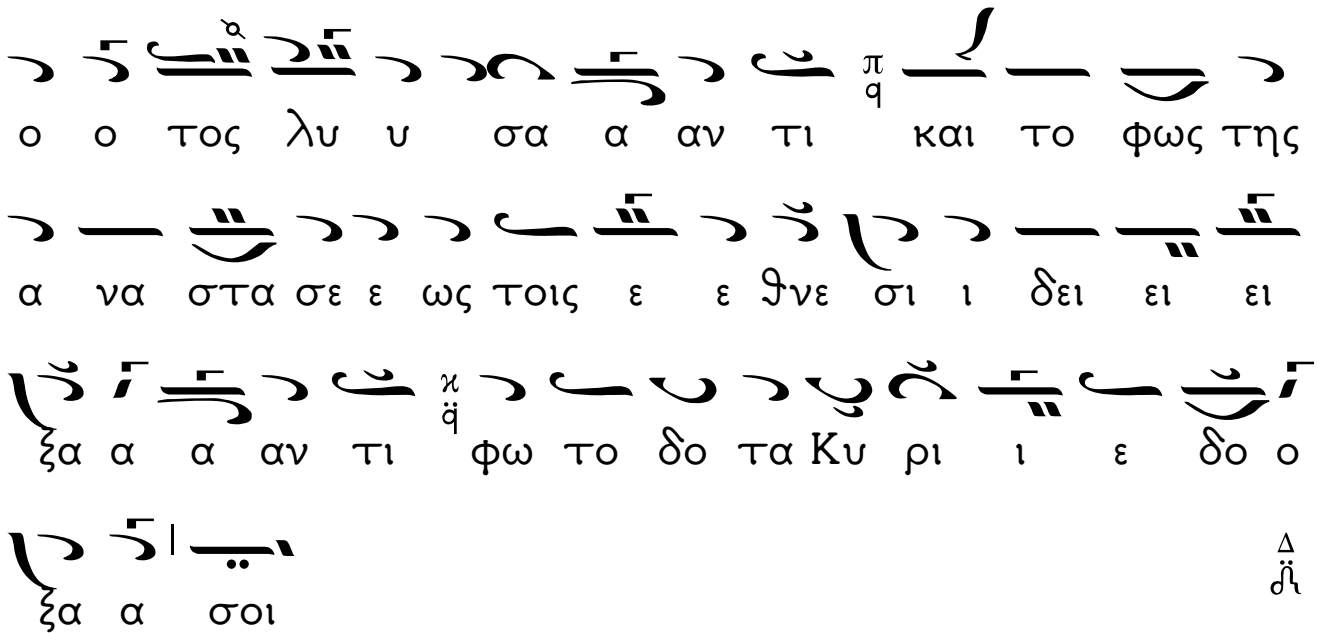
τω α νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε

πι τε λει των αι αι ω ω ω νων ως εν ε σοπ

τρω δι α σαρ κο ο ος λα αμ ψαν τι ι τω

κο ο ο ο σμω και με ε χρι ις Α δου κα

α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε σκο

Σπιχηρά προσόμοια τοῦ Μιχαήλ

Ἦχος δ΄

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τρισηλίου θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαήλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος Λόγος, Ἅγιος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία Θεότης καὶ Δύναμις.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαήλ πρωτάγγελε· τῇ αὐτῷ γάρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ ἀγία τιμώμενον.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὡς περ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Σπικηρὰ προσόμοια τοῦ Γαβριὴλ

Ἦχος δ΄

Ἐδωκας σημείωσιν

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θεαῖς λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ τῇ ποίμνῃ

σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα, κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, πράϊνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ρύσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθω σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ Πα

Π

Ὑ ε ε Δ ο ο ο ζ α πα α τρι ι ι ι και υι υι

ω και α γι ι ω πνε ευ μα α α τι

C υγ χα α ρη τε η η μιν α α α

πα α α α σαι αι των αγ γε ε ε ε λω

ων τα ξι ι αρ χι ι ι ι αι ο πρω

το στα της γαρ υ υ μων και η με τε ε

ε ρο ο ος προ ο στα της ο με ε γας

α αρ χι στρα α τη η η η γος την

ση η με ε ρον η με ε ε ε ε ρα αν
 εν τω σε πτω α α αυ του ου ου τε ε με νει
 πα^π ρα δο ο ο ζω ως ε πο πτα νο ο
 ο ο με ε νος α α γι α α α α ζει
 ο θεν κα α α τα α χρε ος α νυ μνουν τες αυ
 το ον βο η η σω ω ω μεν σκε πα
 α α α α σο ον η η μας εν τη σκε
 πη των πτε ρυ υ υ γω ω ω ων σου με
 ε ε ε ε ε ε ε γι ι στε ε Mi χα
 η ηλ Αρ χα α αγ γε ε ε ε λε

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος λ̣̇ Πᾰ̣

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην

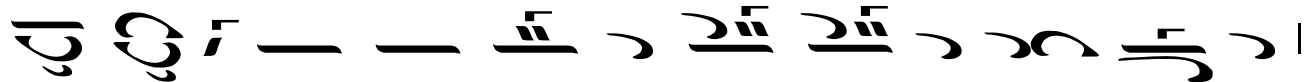
π
q

Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ

ση της α παι ρο γα μου ου νυ υ υμ φης ει ει

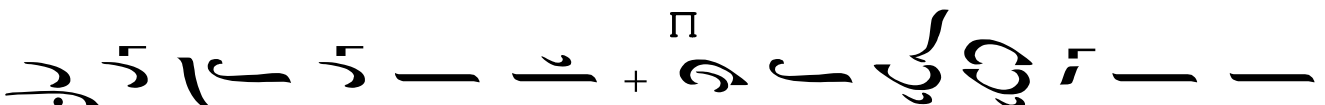
κων δι ι ε γρα α α α φη η πο ο ο

τε ε κει Μω υ σης δι αι ρε ε της του ου

υ υ υ δα α α α τος εν θα δε ε

Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του θα

α α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον

ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ

νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α

σπο ο ρως ^Δ η ^Π Πα αρ θε ε ε νο ος η ^π η
 θα λα α ασ σα α με τα την πα ρο δον
 του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει νε εν α
 α α βα α α α τος η α α α α α
 α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Π με τα την κυ ^κ
 η σιν του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νεν α
 α α α α φθ ο ο ο ο ρος ^π ο ω ω ω
 ων και αι προ ο ων ^κ και φα νεις ως αν θρω ω
 πο ος Θε ε ος ^κ ε λε η σο ον η μα α
 α α α α α ας ^π η

Δογματικὸν Θεοτοκίον (σύντομον)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣ ρ̣ χ̣

Κ

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην κ̣ ᾠ̣

Κ

Εν τη ε ρυ θρα θα λα ασ ση της α πει

ρο γα μου νυμ φης ει κων δι ε γρα φη πο τε κ̣ ᾠ̣

ε κει Μω υ σης δι αι ρε της του υ δα τος κ̣ ᾠ̣

εν θα δε Γα βρι ηλ υ πη ρε της του θαυ μα

τος κ̣ ᾠ̣ το τε τον βυ θον ε πε ζευ σεν α βρο χως Ισ

ρα ηλ νυν δε τον Χρι στον ε γεν νη σεν α σπο

ρως η Πα ρθε νος η θα λασ σα με τα την πα κ̣ ᾠ̣

ρο δον του Ι στρα ηλ ε ε μει νεν α βα τος κ̣ ᾠ̣

η α μεμ πτος με τα την κυ η σιν του Εμ μα

 νου ηλ ε ε μει νεν α φθo ρος ο ων και προ

 ων και φα νεις ως αν θρω προς Θε ος ε λε η σον

 η μα α α α ας

Εἴσοδος - Φῶς ἰλαρόν

Φῶς ἰλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

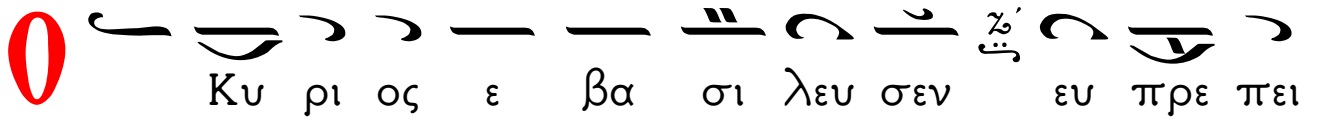
Ἦχος Δι

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχος: Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

(τὸ αὐτὸ)

Στίχος: Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

 Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

 αν ε νε δυ σα το ο ο

Ἀναγνώσματα

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 5, 13-15)

Ἐγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχώ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ. Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα, καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 6, 6, 11-24)

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιάμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὔσαν ἐν Ἐφραθᾶ, τὴν τοῦ Ἰωᾶς· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου, καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὔρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες:

Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς, ἐν χειρὶ Μαδιάμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ, ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; Ἴδου ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιάμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Εἰ εὔρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ,τι σὺ λαλεῖς μέτ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεών εἰσηλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐζήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου. Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε, καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐζέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους, καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεών, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε Γεδεών· Οἴμοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος. Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεών θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτό, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 10, 1-21)

Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ, καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιήλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἤλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφύς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Ἰασηρ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιήλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μέτ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον, ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ ἤμην κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιήλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στηῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ, καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ

τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσῃ τῷ λαῷ σου ἐπὶ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι, ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα. Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν, καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἄλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαήλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος Ἰ Πα

1. **Κ** υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε λε ε
 ε η η η σο ο ο ο ον π ρ

2. **Κ** υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε
 ε λε ε ε η η σο ο ο ο ον Δ ολι

3. **Κ** υ υ υ ρι ι ε ε ε ε ε ε ε
 λε ε η η η σο ο ο ον π ρ

Καταξίωσον

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ἦχος $\frac{4}{\dot{q}}$ Πα

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κ ^Π ^Κ ^Π
 υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν

π ρ

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.... **Α** ^Π
 μην

π ρ

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν....

Π ^Π ^Κ ^Π ^Π
 α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ε

π ρ

Π ^Π ^Κ ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
 α ρ α σ χ ο υ Κυ υ υ ρ ι ι ε ε

Δ δ

Π ^Π ^Κ ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
 α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε ε

κ ρ

Π ^Κ ^Δ ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
 α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε ε

Δ δ

Π ^Π ^Κ ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
 α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε ε

β λ

Π ^Π ^Κ ^Δ ^Κ ^Π ^Κ ^Π
 α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ε

π ρ

Κ ^Π ^Κ ^Π ^Κ ^Π ^Π ^Π ^Κ ^Π
 αι τ ω Π ν ευ μα τι ι ι Σ ο υ

β λ

Σ ^Π ^Κ ^Π ^Π ^Π ^{π ρ} **Α** ^Π ^Π
 οι Κυ ρ ι ε ε μην

π ρ

Ἦχος λ̣ ρ̣ Ἰ̣ Ν̣ η̣

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

ν
δ̣

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον... **α** μ η ν

ν
δ̣

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν...

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ε

ν
δ̣

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ε

β
α

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ε

Δ
δ̣

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε ε

Γ
η̣

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε ε

π
ρ̣

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ε

ν
δ̣

Κ α ι τ ω Π ν ε υ μ α τ ι Σ ο υ

ν
δ̣

Σ ο ι Κ υ ρ ι ε ε **α** μ η ν

ν
δ̣

ζω σα το

κ
q̇

Νυ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο

τα κρου νους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας

ζω ης και σω τη ρι ι ας σαρ κι δε θα να

τον κα τε δε ζω α θα να σι αν η μιν δω

ρου με νος οι κη σας τα φω δε η μας η λευ θε

ρω σας συν α να στη σας σε αυ τω εν

δο ζωσ ως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν

φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ζα α σοι

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με

νην η τις ου ου σα λευ θη σε ται

Σε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη

κα θο δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ
 σας γαρ αυ τον και τους πα λαι δε σμι ι ους συ
 να να στη σας σε αυ τω εν δο ζωσ ως Θε ος
 τον Πα ρα δει σον α νοι ζας α πο λα βειν
 του ου του η ζι ω σας δι ο και η μι
 ιν τοις δο ζα ζου σι την σην τρι η η με
 ρον ε γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μαρ
 τι ων Πα ρα δει ει ει σου οι κη το ρας κα
 τα ζι ων ως μο νος ευ σπλα αγ χνος

^Δ ^Κ
 ρι ε εις μα κρο τη τα η με ρων
^Δ ^Κ
 δι η μας σα ρ κι πα θος δε ζα με

νος και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας
 της σαρ κος η μων τα πα α α θη θε ρα πευ
 σον και α να στη σον εκ πται σμα των χα λε πων
 φι λαν θρω πε και σω σον η μας

Δοξαστικὸν Ἀποστίχων Ταξιαρχῶν
 Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ ρ̣ι Νη

Ἦ
 Δο ο ζα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω
 και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Ν
 Και νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω
 νας των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην
 Ω ς τα ζι αρ χης και αι αι προ μα α χος
 και των Αγ γε λων α χη γος Αρ χι στρα α α

τη η η η γε πα ση ης α α να α αγ

κης και αι αι θλι ψε ε ω ως νο ο σου και

δει νων α μαρ τη μα των ε λε ευ θε ρω ω

σο ον τους ει λι ι νως α νυ υ μνου ου ουν

τας και αι του με νους σε ε ε ε ε εν

δο ο ο ο ζε ε ναρ γως ω ως α υ

υ λος τον α υ λο ον κα θο ο ρων και τω α

προ σι ι ι τω ω φω ω ω τι της του

Δε σπο του ου δο ο ο ζης κα τα λαμ πο ο ο

με ε ε ε υος αυ τος γαρ φι λα αν θρω ω ω

πως σα αρ κα δι η η μας εκ παρ θε νου

ου προ οσ ει ει ει λη η η η φε σω σαι

αι βου λη θει εις το αν θρω ω ω ω ω ω ω πι

ι ι ι νον ν
ολι

Κατάληξη ^δ_λ πι ι ι νο ο ο ον ν
ολι

Νῦν ἀπολύεις - Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν, Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος λ̣ ḗ Κε

Τ^Κ ὄν συν ἀναρχὸν λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύμα
 τὸν ἐκ Πατρὸς θενοῦ τεχθέντα εἰς σωτή
 ριαν ἡμῶν ἀνυμνησωμεν πιστοὶ καὶ
 προσκυνήσωμεν οὐτιηὺ δόκησε σαρκί
 ἀνελάθειν ἐν τῷ σταυρῷ καὶ θανάτου ὑπομεί
 ναι καὶ ἐγειραίνουσας τὰς ἰνεωωτάς ἐν
 τῇ ἐνδοξῷ ἀναστάσει Ἰουτου

*Δόξα Πατρὶ...
 Ἀπολυτικίον Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν*

Ἦχος λ̣ ḗ Δι

Κων/νου Πρίγγου

Των ουρανίων στρατιῶν Ἀρχιστρατή
 γοι δυνάσουμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οὐ ἀνα

ζι οι ι να ταις υ μων δε η σε σι τει
 χι ση τε η μας σκε πη των πτε ρυ γων της
 α υ λου υ μων δο ο ζης φρου ρουν τες η
 μας προ σπι πτον τας ε κτε νως και βο ω ων
 τας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε η
 μας ως Τα ζι αρ χαι των α νω Δυ να με
 ων

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

^B
^Δ **T** ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
 γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε
 ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
 Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με
^B
 νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η

 μων κα τα δε ζα με νος δι ου α να στη σας

 τον πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας

 ψυ χας η μω ω ω ν

Ἀπόλυσις

Ὁ ἱερεύς· Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώτης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώτης· Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώτης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώτης· Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ

ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,.... Δί' εὐχῶν...

Ἀμήν.